

РЕШЕНИЕ

№ 1674

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **640** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството е образувано по касационна жалба М. А. Л., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], вх. 1, ет. 2 срещу решение от 20.11.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, постановено по НАХД № 10849/2023 г. С решението е потвърден електронен фиш серия К 4671776/25.02.2021 г. , издаден от СДВР - МВР, с който му е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лв., на основание чл. 21, ал. 1, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, поради управление на МПС в населено място с превишение от 35 км/ч при разрешени 50 км/ч.

С касационната жалба се твърди: неправилност на въззивното съдебно решение поради неправилното прилагане на материалния закон и нарушение на процесуалните правила, поради неправилно обсъждане на събраните по делото доказателства. Основният довод, който касаторът излага е, че нарушението е извършено извън

населено място, където разрешената максимална скорост е 90 км/ч, а той е карал с 85 км/ч. В съдебното заседание касаторът се представлява и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не взема отношение по нея в дадения му срок, не се явява и не се представлява в съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

С електронен фиш серия К 4671776/25.02.2021 г. , издаден от СДВР - МВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лв., на основание чл. 21, ал. 1, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от Закона за движението по пътищата, поради управление на МПС в населено място с превишение от 35 км/ч при разрешени 50 км/ч. Въззивният съд е установил законосъобразността на административния акт, като няма доказателства в обратния смисъл. Въззивният съд, като инстанция по фактите, е установил, че процесното нарушение е извършено на [улица], който адрес се намира в[жк], който е част от административен район „Л.“, който е част от Столична община. Процесната разпоредба на чл. 21, ал. 1, вр. чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП предвижда налагането на административното наказание, когато е извършено в населено място. Последното е задължителен елемент от състава на нарушението. П.. 6, т. 49 от ЗДвП дава легално определение на понятието „населено място“ за целите на ЗДвП, като конкретно посочва, че това е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци. ППЗДвП определя знаците Д11 и Д12 – съответно начало и край на населено място, каквито са налице и обособяват[жк]– видно от приложения по делото снимков материал. Следователно,[жк]е населено място по смисъла на ЗДвП, следователно процесното нарушение е извършено в населено място, където ограничението на скоростта на движение на М. е 50 км/ч. Превишавайки тази скорост с 30 км/ч, касаторът е извършил нарушение по чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДвП, който предвижда наказание глоба в абсолютен размер от 400 лв. Предвид изложеното до тук процесният електронен фиш е законосъобразен.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, Х.^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.11.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, постановено по НАХД № 10849/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: